

ILLYÉS GYULA

Cél felé, bár közömbösen

*Olajukat a földből szopva, lámpaként
égték a szürkületben a karcsú törzsű rózsafák...
Egyszerre hunytak el.*

*Csekély zúgás után
átszállt, de álló testtel, mint a mennybe Jézus,
egy szarvasbogár, egyre finomabbá
szöve maga mögé a csöndet.
Egyedül maradtunk végképp, de immár
a vakok ösztönének vigaszában
s türelmében sorsunk iránt —
Így értettük meg, ahogyan a hangok
— főleg a parton surrogó hullámoké —
számolni kezdték, mint igyekszik
közömbösen is cél felé,
hidegen és dühödt iramban
fáink is házaink között
s ujjaink közt ez az évszázad
roncsaival, hulláival.*

JÉKELY ZOLTÁN

Önarckép babérkoszorúval

*Ó jaj, e-földi megdicsőülés!
Lihegve, féltaláltan az „érdem oszlopára” kötve!...
Csokonai Vitéz, elbírtad volna-é,
harminckétévesen,
mit zord korodtól hasztalan kívántál,*

*s ami alatt, — majd' kétszer annyi éves —
én holsápadt-cingáran roskadok,
mióta soha-nem-remélten, s érdemetlen,
szállt halvány homlokomra koszorú,
s árnyalja zöldelőn a duzzadó erek
vad lüktetését halántékomon —?*

*S mi ez a rezgő zizegés,
apró neszek játéka még az éj
közepén túl is — mert hallom a csendben —
Koszorúmat talán a posthumusság
nyirkos, hűvös aurája zörgeti? . . .*

(1973. április végén.)

KISS DÉNES

Mesetáj

*A régi utca égbe fut
az ég a régi útra ér
Felemelte a kis falut
a föld fölé egy nagy tenyér*

*Már az idők fölött lebeg
nem éri el se kéz se hang
Egek tornyában megremeg
bronzarcával a holdharang*

*Messzi mese e kis falu
Akác tövisén csillagok
A régi utca égbe fut
napsugár porban trappolok*

Ködök, csillagok

1

*A lófej-köd nyerítését
mely az Orionban búsul
ki számítja ki?*